

NOVEMBER 13.

Reggel 4órákor indultunk a repülőtérre transzferrel, majd 8:50körül indult a repülőnk. Billundba szálltunk le. Átbuszoztunk onnan Aarhusba, és elfoglaltuk a szállásunkat ami egy családi ház az első héten. Nagyon kedvesek, és segítőkészek a ház tulajdonosai. Este már csak a közeli Lidlbe vásároltunk vacsorát, és ettünk, utána mindenki kidőlt.

NOVEMBER 14.

Reggel 7órákor felkeltünk csináltunk szendvicseket, mert ma elmentünk felfedezni, megismerni egy kicsit a várost. Először Margit királyné nyári kastélyát néztük meg, sétáltunk a tengerparton, majd a szarvasos parkban töltöttünk egy kevés időt. Ezek után visszamentünk a városközpontba és megnéztük felülről a sétálóutcaát, mert a sailing tetőjén van lehetőség ráállni egy üveglapra amiről azt látjuk. Az esti program az volt, hogy meglátogatott minket Jan a koordinátor, és elmondott pár fontos információt.

NOVEMBER 15.

Reggel 7:30-ra Jan jött értünk autóval, és elvitt a gyakorlari helyre ami Thorsgardenben van. Megismerkedtünk a hellyel és az emberekkel. Mindenki nagyon kedvesen fogadott minket, és azt érzem nekem is sikerült jó benyomást keltenem bennük. A nap további részében követtem a mentorom az ő neve Rasmus, tipikus Dán név. Van egy ápoló a neve Mogens akinek Parkinson-kórja van és tud angolul, vele nagyon összebarátkoztam. Délután megnéztük a katolikus Katedrális, sétáltunk egy kicsit a tengerparton majd hazajöttünk. Én kicsit el is aludtam délután, mert nagyon lefárasztott a mai nap. Ez után vacsoráztunk és aludtunk.

NOVEMBER 16.

4:30- kor keltünk, hogy biztosan odaérjünk a gyakorlati helyre, mert busszal körülbelül 1 óra odaérni. A napot Mogenssel kezdtük. Cseréltünk neki katétert, és odaadtuk a gyógyszereit. Használhattam Rasmus instrukciói alapján a betegemelőt, ami nagyon jó volt mert ez előtt még nem is láttam egyáltalán, hogyan működik egy ilyen. Majd adtunk 2 betegnek inzulint, és kikísértük a bentlakókat reggelizni. Közben beszélgettünk és tanítjuk Rasmussal egymást, a saját nyelvünkön. Szerencsémre van jó pár szó ami hasonlít a németre így kapizsgálok általában, hogy miről beszélgetnek. Vércukrot is mértem, majd hazajöttünk, tanultam, és elkészítettem egy beadandót egészségpszichológiára.

NOVEMBER 17.

Réka átjött hozzánk, mert nem érezte jól magát, meg az angolja sem volt a legjobb a mentorának. Leellenőriztük egy ember vércukrát, be adtuk az inzulint, majd Mogens alap reggeli rutinját is megcsináltuk. Plusz feladat a katéter beöblítése volt citromsavval, hogy ne kristályosodjon be. A reggelinél sokat beszélgettünk, utána elvittük istentiszteletre. Ebédelttünk, és el is telt a nap. Délután pihentünk, ettünk és én tanultam is kicsit, nem is volt olyan jó idő így kihasználtam a házban töltött időt.

NOVEMBER 18.

Reggel voltunk 2 meetingen, majd megint Mogensnél kezdtünk. Felöltöztettük, leengedtük a katétert, kiültettük már egyedül a betegemelővel a kerekesszékebe mindeközben zenét hallgattunk, meg reggelit készítettük. Csináltunk egy közös képet ami nagyon tetszett neki, hogy fotózkodunk vele. Érdekes látni, hogy mennyire érzékenyek és könnyen meghatódnak az ápolók, ezt Rasmus is kiemelte, hogy egyáltalán nem az a fontos, hirtelen jelentős állapotjavulást érzünk el, hanem az, hogy tényleg otthon érezzék magukat az ott lakók. Ha ehhez az kell, hogy reggel 1 órát beszélgessünk a felöltözés előtt akkor ez történik, nincs kapkodás. Egy ápolónak születésnapja volt és meg lettünk hívva, hogy együnk sütit. Itt nagyon sokat beszélgettek, az ott dolgozók mindenről, munkáról, magánéletről egyaránt. Megnéztük hogyan kell kiosztani a gyógyszert. Ez úgy néz ki, hogy minden napra van egy doboz ami 4felé van osztva. És egy fajta gyógyszert egyesével kell a beletenni, majd napszaknak megfelelően ellenőrizni kell a darabszámot, és amikor kész akkor egy ápolónak is át kell számolnia nincs e esetleg valami tévedés. Utána ebédelttünk, és elmentünk csavarogni. Először a Sailing tetején ittunk egy kávét, forró csokit, majd találkoztunk a barátnőmmel aki itt lakik Aarhusba 4éve és már vagy nem találkoztunk 2-3 éve pont ez miatt, nagyon sokat beszélgettünk és még turiztunk is egyet. Este vacsiztunk és aludtunk.

NOVEMBER 19.

Mai reggelt is 2 meetingel kezdtük. Az ébresztésnél most Mogens nagyon nem volt jól, somnolencia volt a rá jellemző, ezért hagytuk még egy kicsit had pihenjen. Ez idő alatt előkészítettük a konyhát, hogy mindenki meg tudja csinálni a reggelit. Itt volt egy érdekesség, hogy a felvágottat, vaját, sajtot egy lefagyasztott fém tálcára teszik ki, hogy hűvös maradjon. Visszamentünk Mogenshöz, és már jobban volt, de ilyen esetekre van egy skála amin fel kell mérni milyen súlyos a helyzet, meg minimum az ápolójának szólni, hogy valami nincs rendben. Megmértük a vérnyomását, pulzusát, vércukrárt, az aluszékonyágának mértékét, és a testhőjét. Szerencsére csak 1 pontot kapott, mert a vitális jelei teljesen normálisak voltak, egyedül az aluszékonyág miatt volt probléma. Utólag kiderült, azért mert este nagyon remegett a Parkinson-kór miatt és kapott 1 extra tablettát. Ez a fáradtság miatt úgy döntött ma az ágyban marad, ma is beöblítettük a katétert, utána reggeliztünk. Körbejártuk az intézményt a nap lezárása képpen, délután aludtam egy keveset, aztán mentünk az itteni barátnőmmel egy Aarhusi magyar estre, itt csak magyar emberek voltak (még a felszolgáló is) csocsóztunk, volt karaoke, és sokat beszélgettünk.

NOVEMBER 20.

Ma sokáig aludtam, utána csináltunk ebédet és el is mentünk a szállásról, mert vendégek jöttek. El akartunk menni a Christmas Marketra, de ebből az lett, hogy jól eltévedtünk, és körülbelül másfél órán keresztül a városban bolyongtunk. Eldöntöttük, hogy iszunk egy forrócsokit aztán haza is mentünk.

NOVEMBER 21.

Reggeliztünk, bepakoltuk a bőröndjeinket, összetakarítottunk és elköltöztünk a város másik részébe Hasselagenbe. Ez egy hostel, most négyen vagyunk egy kicsi kollégiumi szobához hasonló helyen, de eddig tetszik és szerintem el is fogunk férni, emeletes ágyak vannak.

NOVEMBER 22.

Mogens ma nagyon jól aludt, és frissen is ébredt. Sokat beszélgettek Rasmussal a reggeli készülődés közben. Beöblítettük a katétert majd kiültettük a szoba wc-re. Elkészítettük a reggelijét és aztán ettünk is. A fodrász is eljött hozzá, gyógyszereltünk meg kipróbálhattunk egy relaxációs fotelt ami zenét játszik le miközben kellemesen ringat. A lakóknak megint zenés délelőttjük volt, közben mi kigyógyoszereltük Kay dobozait. Ebédnél megint egyedül voltam Mogenssel és nagyon jól beszélgettünk, az mondta nagyon örülne neki, ha tudná vele maradni ott az otthonba, hogy én legyek a gondozója, de tudja, hogy ezt nagyon nehéz megoldani és sajnálja. Hazajöttünk rögtön a munka után, tanultam, olvastam.

NOVEMBER 23.

Mára lebetegedett Rasmus így Tinával kezdtük a napot. Neki 3 bentlakóval kellett ma törődnie, mind a hármójuk nő és démens. Jennyvel kezdtünk, és rögtön egy problémába botlottunk ugyanis a gyógyszeres doboza ugye 4 napszakra van osztva, de a teteje az fordítva volt rátéve, tehát egy ápolót kellett keresni aki leellenőrzi, hogy valóban a jó napszakra van e a megfelelő gyógyszer. Bevette a gyógyszereket, felkelt, kikészítettünk neki mindent a reggeli tisztálkodáshoz öltözködéshez, és magára hagytuk. Connie volt a második akit meglátogattunk. Ő ma a szobában reggelizett, őt is felkeltettük és előkészítettünk neki mindent. Kizta a harmadik akit ma fel kellett kelteni. Ő nagyon rosszul hall és szégyenlős is így kicsit az ajtó előtt kellett várnunk, hogy a gondozó engedélyt kérjen, hogy bemehessünk, de szerencsére megengedte. Nagyon nem figyel ez a hölgy a higiéniájára, és a demenciája sem segít túl sokat mert miközben mossa a fogát, képes visszafeküdni az ágyba. Ma meg lett nekünk mutatva az alagsor is itt szobányi hűtőkamrák és éléstárak vannak. Mogenssel én voltam ma a reggelinél és az ebédnél is. Délután pihentünk.

NOVEMBER 24.

Ma Sofiával voltunk. Cooniet ébresztettük először, felöltözött egyedül, odaadtuk a gyógyszereit, megágyasztunk neki és kicseréltük a lepedőjét amiért nagyon hálás volt nekünk. Elkészítettük a reggelijét és bevittük neki. Folytattuk a napunk Birthevel aki ágyhoz kötött így itt sokat tudtunk segíteni. Felöltöztettük, odaadtuk a gyógyszereit, betegemelővel kiemeltük, és kivittük az étkezőbe reggelizni. Ezek után felköszöntöttük Mogenst mert ma volt a 70. születésnapja. Adtunk neki egy fakanalat amire kézzel rá van festve a Dóm, paprikák, és egy kevés virág. Nagyon örült neki, és hálás

volt, hogy gondoltunk rá. Érdekesség, hogy akinek születésnapja van annak a szobája elé oda rakják a Dán zászlót. Az ebédet egyedül osztottuk ma ki, és meg is kóstolhattuk, nagyon jól esett, és finom is volt. Délután edzettünk még egyet Rékával.

NOVEMBER 25.

Sofiát segítettük ma. 5 embert ébresztettünk, és készítettünk fel a nap további részére. Voltunk egy olyan helyen is ahol egy házaspár lakik, nekik van egy cicájuk is. A férjnek pedig sztókja volt, és az ágya egy speciális betegfordítós ágy ki is próbálhattam a használatát. Birthe nem elékezett, hogy találkoztunk már tegnap és feltette ugyan azokat a kérdéseket és meglepődött, hogy Magyarországról ilyen messzire elrepültünk. A nap további része a szokásos volt az intézményben. Délután Rékával elmentünk egy Rode Korse butikba és szétnéztünk, ezek a butikok lényegében használt ruha, és árú kereskedés. Mindenki aki akar adakozni a vöröskeresztnek az beviheti a dolgait, ők eladják és így a befolyt összeget jótékony célokra fordítják.

NOVEMBER 26.

Tina volt a mai mentorunk, Coniet ébresztettük először aki felöltözött és utána el akart menni a szüleihez (akik már 30 éve meghaltak) és amikor el lett mondva neki, hogy nem lehet akkor nagyon szomorú lett és sírt. Tina nap közben mesélt a Dán karácsonyi szokásokról. Én levágtam, kilakoztam Conie, Iris, Mogens körmeit, nagyon hálásak voltak miatta. Mogens nagyon nagy rajongója egy Dán zeneszerzőnek akinek mindig fekete a kisujján a köröm és ezért akarta hogy neki is ki legyen lakozva a körme. Délután a városba mentünk nézelődni, hiszen már hatalmas karácsonyi lázban pompázik, ráadásul Black Friday volt.

NOVEMBER 27.

Korán keltünk, mert elmentünk megnézni Åbyhøjba a karácsonyi vásárt, utána a Moesgaard múzeumot látogattuk meg. Érdekes volt, és nagyon tanulságos örülök, hogy elmentünk, de több időt kellett volna rászentelni. Mi 5 óra hosszát voltunk bent, nem is néztük meg az összes interaktív történetet, de nagyon jó lett volna még maradni. Rengeteg érdekes megoldás volt például egy 1500-as évek beli csata bemutatása úgy történt, hogy bementünk egy kicsike terembe és jobb, bal oldalon volt egy-egy kivetítő itt láthattunk az ellenségeket. Nem is tudtuk hova kapkodjuk a fejünket. Amikor véget ért a vetítés akkor a földön kilavírták a vitrineket amiben az eszközök voltak amiket használtak. Este amikor hazaértünk megünnepeltük Csilla 21. születésnapját.

NOVEMBER 28.

Délben keltünk, mert nagyon elfáradtunk előző nap. Bementünk a városba 3 óra környékén és meg akartuk nézi az első adventi gyertya gyűjtést, de sajnos nem találtuk meg. Kicsit sétálgattunk, elmentünk a központban lévő karácsonyi vásárba. Én ittam egy Glögg-t ami lényegében forraltbor, csak erősebb. Utána nézelődtünk még egy kicsit, és találkoztunk egy Magyar lánnyal aki ásványokat és kötött dolgokat árult, elmesélte, hogyan került ide, most mit csinál és mik a tervei. Nagyon egymásra hangolódtunk hamar, egy az érdeklődési körünk, meg is beszéltük vele, hogy majd még ameddig itt vagyunk addig fogunk még egyszer találkozni.

NOVEMBER 29.

Beértünk a munkahelyre és Rasmus már várt minket, örültünk, hogy meggyógyult. Tinától pedig szuvenírként kaptunk origamis papírokat amiket az otthonban is csinálnak. Mogens volt a bentlakó akivel voltunk egész nap. Este nagyon rosszul aludt, mert rosszul volt bekötve a pumpája és nem kapta meg a megfelelő gyógyszeradagját. Miközben felkészítettük a nap további részére aközben hallgattunk zenét és mutattunk pár magyar zenét is. Ezek után Kaj vércukrát mértük, és alacsony volt így ennie kellett mielőtt az inzulint beadták volna. Tina pedig elmesélte, hogy volt egy idő amikor a bentlakók még bejárhattak a konyhába és elkészíthették maguknak a reggelijüket, csak higiéniai problémák adódtak így inkább megszüntették ezt a rendszert. Ebéd előtt volt egy rövid kis zenés esemény ahol Conie tánca is perdült, nagyon kellemes volt, látni mennyire boldog, és jól érzi magát. A zenész pedig elmesélte, hogy van egy bent lakó aki már rég óta a demenciája miatt elfelejtette a Dán nyelvet és csak Franciául beszél. Viszont amikor éneklük a régi hagyományos Dán nótákat akkor van, hogy egymás után akár 5 szót is tud az úriember. Az ebéd alatt megint Mogenssel voltam. Munka után elmentünk a városba kávézni. Edzettünk is még utána.

NOVEMBER 30.

Mogensnek a katéter cseréjével kezdünk, itt végig asszisztáltunk Rasmusnak. Hallgattunk utána zenét, és egyedül öltöztettük fel, és emeltük ki az ágyból. Elkészítettük a reggelijét, ma a szobában evett. Ezek után összeköltöttünk a konyhába, szervíroztuk az ebédet, majd megettettem megint Mogenst. Jót beszélgettünk közben kérdezett arról én mit szeretnék a jövőben, és mesélt, hogy ő mit csinált a múltban. Délutánunkat teljesen a városban töltöttük Rékával ajándékokat kerestünk az otthoniaknak.

DECEMBER 1.

Ma a katéter beöblítésével kezdünk, utána a szokásos reggeli rutin következett Mogensnél. A mai reggeli és ebéd brunch volt mindenki evett, után megigazítottam Iris haját, és tetszett nagyon neki, hogy csinósítom. Nagy gesztikuláló képességem által meg is értette mit szeretnék, én pedig kapizsgáltam ő mit mond Dánul miközben alakítottam a haját. A brunch miatt ma sokat kellett takarítani azokban segítettünk. Délutánra pedig találtunk egy Pick Szeged-Aalborg meccset Aalborgba, ez nem messze van Aarhustól. Megvettük a vonatjegyeket, a másik városba a helyijáratos jegyeket, a mérkőzésre a jegyet. Eljutottunk Hobroig ami kb félúton van, majd nem haladt tovább a vonat akkora hóvihar volt. Vonatpótló buszoknak kellett volna jönni, de nem jött semmi 3 órán keresztül így néztünk egy még nem törölt járatot visszafelé, és haza jöttünk.

DECEMBER 2.

Ma is hóesésre keltünk, de már sokkal nyugodtabb volt a tegnaphoz képest. Mogens ma elég zavart volt, nem is akart reggelizni, de szerencsére evett egy keveset és utána jobban lett. Dieternek megmértük a vércukorszintjét, majd beadtuk neki az inzulint. A nyuszival is sokat voltunk ma, megettetük, és babusgattuk. Amikor jöttünk haza a busszal akkor találkoztunk egy magyar buszsofőrrel, akivel nagyon jót elbeszélgettünk. Este csináltam pestós tésztát, majd lepihentünk, nagyon fáradtak voltunk az előző napi kalandunktól.

DECEMBER 3.

Réka ma nem érezte jól magát így nem jött dolgozni, Mogens pedig kórházba került, így Irist és Maxot kaptuk, hogy felkeltsük. Ők nagyjából mindent meg tudnak maguknak csinálni, inkább csak felügyelni kellett őket, a reggelijüket elkészíteni, meg a gyógyszereiket beadni. Dieternek még megmértük a vércukrát, beadtuk az inzulinját. Irisnek kifestettem ebéd után a körmét. Este pedig az Aarhusi barátnőmmel elmentünk a buszállomáson lévő Street foodos étterembe, és vacsoráztunk egy jót, meg beszélgettünk.

DECEMBER 4.

Mára az Aros művészeti múzeumot néztük meg, ami lélegzet elállító volt. A legalsó szinten kifejezetten a szín és hanghatások voltak bemutatva, a másodikon volt egy olyan szoba aminek a falát színes szőr borította teljesen. A harmadik emeleten egy kávézónak tűnő hely volt, ide tanulni járnak az emberek. A negyedik szinten volt az ajándék bolt, kávézóval étteremmel. Az ötödik emeleten kettő művésznak is megnézhattuk műveit. Az egyik Sif Itona Westerberg volt, a másik J.M.W. Turner. A hatodik emelet címe Far From Home II. Ez volt számomra a legérdekesebb, mert felhívta a figyelmet arra, hogy az otthonunkat lehet értelmezni fizikálisan és mentálisan is. Itt volt a múzeumnak az egyik legnagyobb ékessége is ami a Boy címet viseli, ez egy guguló fiú szobor. (4,5 m magas, és 500kg) . A nyolcadik emeleten nézhattuk meg az utolsó alkotásokat, ezeknek már nem is volt külön terem, csak a folyosón voltak kiállítva. Itt központban a napjaink szimbólumait figyeltem én meg, és állatok különböző bemutatását. Az utolsó állomás pedig a szivárvány panoráma volt ami egy körfolyosó ahonnan 50 méter magasról csodálhattuk Aarhust.

DECEMBER 5.

Ma is kirándulni indultunk a városba, és a Den Gamle By-t vettük célba elsősorban. Ez egy skanzen. Színészekkel és nagyon élethű babákkal mutatták meg egészen az 1600-as évektől kezdve hogyan éltek Dániában az emberek. Néhány mesterséget élő emberek mutattak be ez nagyon érdekes volt, mert egy asztalos például ott a szemünk láttára készített fakanalat, másik 3 ember pedig egy baltát kovácsolt, volt egy ház ahol két háziasszony fogadott bennünket, ők éppen tésztát készítettek. Miután elértünk 1974ig átmentünk a botanikus kertbe, ami egy kupolában helyezkedett el. Három

hatalmas terme volt különböző klímákkal, és a világ minden tájáról hozott növényekkel. Az utolsó teremben még egy tó és pillangók is voltak.

DECEMBER 6.

Ma Irissel, és Jennyvel foglalkoztunk. Irist felkeltettük oda adtuk a gyógyszereit és elmondtuk neki mi a teendő mára majd hagytuk egyedül készülni. Utána Jennyhez mentünk. Ő már ébren volt, ráadásul a földön ült a takaróján, mert leesett az ágyról. Szerencsére nem ütötte meg magát, és nem is szédült. Mi nem segíthetünk neki felállni, hanem Rasmus odavitt egy széket és egyedül kellett, hogy felkeljen. Ez után kötelezően meg kellett mérjük a vitális paramétereit. Rasmus ez előtt még soha nem kezdett reggel Jennyvel így megnézte a dokumentációban, hogy mi az ő reggeli rutinja. Így tudtuk, hogy az első dolog a tv bekapcsolása, hogy nézhesse az Isten tiszteletet. Utána hagytuk, had szedje össze magát egyedül, tusoljon, öltözzön fel stb., de kb 10 percenként visszamentünk leellenőrizni, hogy hol tart, és hogyan van, ugyanis amikor elkezdtük mérni a vérnyomását megkérdezte, hogy ezt miért kell, ugyanis nem emlékezett, hogy leesett az ágyról. Délután a városban sütöttünk, és járkáltunk.

DECEMBER 7.

Mától kezdve kell hordjuk maszkot bent az intézményben is, nem csak a tömegközlekedési eszközökön. Iris, Max és Dieter volt a három ember akit felébresztettünk ma. Irisnek meg is mostam ma a haját. Dieternek pedig ma tusolnia kellett, lecseréltük az ágyneműjét is és megmértük a vércukrát, beadtuk az inzulinját. Ma vettem észre, hogy Dieter egy tipikus rózsaszín fujtató. Rendkívül vékony, hordó mellkasa van a bőre pedig kicsit pirosas színezetű. Az ebéd előtt nagyon sokat beszélgettem Birthével, neki van demenciája és nagyon hullámzó, most például teljesen folyékonyan tudott velem angolul beszélgetni, máskor azt sem érti, hogy én mit mondok neki. Amikor hazaértünk én leültem tanulni, majd lepihentem.

DECEMBER 8.

Iris, Dieter és Kaj. Irist szokásosan felkeltettük, oda adtuk a gyógyszereit majd magára hagytuk, hogy egyedül végezze el a reggeli rutinját. Dietert egy gyors tussal ébresztettük, mert az ágy és ő maga is elég koszos volt. Gyógyszerelésénél megint észrevettük, hogy az esti gyógyszer nem lett odaadva, megint jelentettük az ápolónak. Miközben ezt megtettük találoztunk egy idős hölgygel, akire én azt hittem egy vendég hiszen teljesen utcairuhába volt, és kabátba kora reggel. Kiderült, hogy ő egy bent lakó és szokott így kóborolni, elég agresszív is és most volt a kezébe egy játék baba is, (azt mondta Rasmus ez nem olyan gyakori) a szobáját kereste ahol lakik. Rasmus nagyon kedvesen elnavigálta, hogyan jut vissza. Ezek után Kajt indítottuk el, amikor bementünk először hárman a szobába akkor nagyon megilletődött, és nem értette mi történik, így kimentünk, hogy megnyugodjon. Ebédnél megint segítettünk, de hamarabb eljöttünk egy fél órával, mert találoztunk Jannel aki körbevezetett bennünket az egészségügyi iskolában ahol dolgozik (SOSU).

DECEMBER 9.

Ma is Iris, Kaj és Dieter felkészítése a napra volt a mi feladatunk. Dieternél az éjszakai ápoló elfeledett jó pár dolgot ezt jelentettük az ápolónak. Majd kicseréltük az ágyneműjét mert megint teljesen vizeletes volt, le is lett tusolva. Utána Kaj következett de most elég rosszul volt a demenciája miatt így egyedül Rasmus ment be, és gyógyszerelte, fürdette meg. Addig mi elkészítettük mindenkinek a reggelijét és oda is adtuk. Volt egy kis éneklős karácsonyi program oda mi is bemehettünk, és nagyon kedvesek voltak az előadók minket is teljesen bevontak az előadásba. Aztán ebédeltünk. Délután még találoztunk a magyar lánnyal akivel egy karácsonyi vásárban barátkoztunk össze. Nagyon hosszasan beszélgettünk, de maradt idő az én barátnőmmel is találkozni Sárával. Könnyes búcsút vettünk ekkor Aarhustól is és tőle is hiszen ez lényegében az utolsó teljes értékű napunk idekint.

DECEMBER 10.

Ma a szokásos embereinket keltettük. Sajnos Mogens nem jött ki a kórházból, nem tudtunk elköszönni tőle. Egész napot arra szenteltük, hogy segítséget nyújtsunk a karácsonyi ebédhez, és pár videót még készítettünk az otthonról, a dokumentációkról. Ebédeltünk egy jót a bentlakókkal és a gondozókkal együtt, még egy érdekes játékban is részt vettünk, ami tradíció itt Dániában. Készítenek egy finom desszertet ami olyasmint mint a tejberizs, csak ízesebb, és van benne leszeletelt mandula. Az egész nagy tálba amibe felszolgálják abban egyetlen egy darab egész mandula van és aki azt megtalálja, az kap egy aranyos kis karácsonyi csomagot (ebbe most egy kis manó dísz volt, csokik meg tea).

Mindezek után elköszöntünk mindenkitől. Hálát adtunk, hogy itt lehettünk. Majd hazamentünk, és bepakoltuk a bőröndjeinket.

DECEMBER 11.

Reggel korán elindultunk Koppenhágába busszal és komppal is mentünk nagyon izgalmas volt. Utána felvettem az idegenvezető szerepét és egy turista térkép segítségével pontról pontra végigjártuk kb a felét Rékával, hiszen délben érkeztünk meg így sajnos nem volt idő mindenre, és be csak a városházába mentünk. Út közben találtunk olyan érdekességeket is amik nem is voltak jelölve, például a parton volt egy kb 8 méter hosszú villáskulcs fektetve amin egy autó/motor alkatrészekből összerakott szobor volt. Mindent nagyon megcsodáltunk és tettünk kicsi kitérőket így nap végére 30.000 lépést tettünk, de teljesen megérte. Este még volt egy kis bonyodalom a tömegközlekedéssel, de aztán Jágerné tanárnő telefonos segítségével sikerült eljutunk a szállásunkra, és lepihentünk.

DECEMBER 12.

Ma Csilla és Blanka hamarabb elindult, hogy tudjanak várost nézni, hiszen ők tegnap kb a 3. állomás után visszamentek ebédelni az állomáshoz és nem csatlakoztak vissza hozzánk. Mi összepakoltuk mindenünket a felesleges élelmiszereket, tisztálkodószereket bezacsizóztunk és felcímkéztük, majd az állomás közelében letettük, hogy egy rászoruló megtalálja. Majd következett a nap krémje elmentünk a Tivoliba ami életem egyik legjobb élménye volt annak ellenére is, hogy esett hó, eső, hidegvolt maradtunk Rékával addig ameddig csak lehetett majd visszamentünk a bőröndjeinkért és indultunk a repülőterre. Este 10 órákkor indult a repülőnk, maradt még egy kevés időnk a boltokban vásárolgatni, én vajaskekszet hoztam mindenkinek. Hajnal 3órára értünk Szegedre haza.